

Yahudi Varlığının Gerçeklik ve Zorluklar Arasındaki Yayılmacı Hırsları

İslam beldelerinin kalbine yönelen bir mızrak başı ve İslam ümmetinin kalbinde kanayan bir yara olmasına neden olan zehirli bir hançer olsun diye Yahudi varlığını kuran ve destekleyen İngiltere, Fransa ve Amerika'dır; böylece onun kanamaya devam etmesini ve iyileşmemesini istediler ve bu yüzden de bu varlığa her türlü yaşam yollarını sağladılar ve Amerika liderliğindeki Batılı ülkeler onu bölgede stratejik bir ortak olarak gördüler.

Yahudi varlığının kurulması, geleneksel sömürgeciliğin sona erip onun yeni bir sömürgecilik şekliyle değiştirilmesinin ardından bölgedeki Batı nüfuzunun devamını sağlamanın bir aracı olsun diyedir; zira İslam beldelerinin kalbinde Batı destekli güçlü bir siyasi varlığın bulunması, kaynakları ve enerjiyi (petrol) kontrol etmek, Batı'nın bölgedeki askeri ve siyasi üstünlüğünü sağlamak, İslami vahdeti zayıflatmak ve Hilafetin kurulmasını engellemek gibi stratejik hedefleri gerçekleştirmek içindir.

Batı'nın Yahudi varlığına desteği siyasi ve askeri boyutlarla sınırlı kalmamış, bilakis büyük ekonomik ve teknik desteği de içermesinin yanı sıra Batı'daki, özellikle de ABD'deki Evanjeliklerin Yahudi varlığını desteklemelerinin dini bir rolü vardır. Zira birçok Evanjelik, dini inançlarına göre Yahudi varlığını desteklemenin, kurtarıcının dönüşünü hızlandırdığına inanmaktadır. Bu destek, siyasetle sınırlı kalmamış, aksine Batı Şeria'daki yerleşimler de dahil olmak üzere projelerin finanse edilmesine kadar uzanmıştır. Ayrıca bu destek, Filistinlilerin acılarını derinleştiren ve çatışmayı daha da karmaşık hale getiren işgal ve yerleşim politikalarını meşrulaştırmak için kullanılmıştır. Bu konuda garip olan şey, bu dini bakış açısı, zulüm ve tahakküme dayalı politikaları teşvik ederek Batı Şeria'daki Yahudi yayılmasını ve iddialarına göre "ilahi bir planın" parçası olarak Filistinlilerin haklarına yönelik saldırıları meşrulaştırmaktadır. İşte bu akidevi destek, Yahudi varlığını uluslararası alanda daha güçlü bir konuma getirirken, Filistin meselesini daha da karmaşık bir hale getirmiş ve Filistinlilerin ve çevresindeki Arap halklarının acılarını da derinleştirmiştir.

Yahudi varlığının 1948'de kurulmasından bu yana politikaları ve coğrafi hırsları, komşuları pahasına genişleme arzusuna işaret eden tarihi ve dini Tevrat mefhumlarıyla bağlantılıdır. Bu hırslar ise, Mısır, Suudi Arabistan, Lübnan, Suriye, hatta Irak ve Ürdün topraklarını da içine alan "Büyük İsrail" fikrinin propagandasının yapıldığı bazı siyasi söylemlerde açıkça görülmektedir. Ancak bu vizyonun gerçekleştirilmesi hâlâ büyük bir zorluk teşkil etmekte, dahası bölgenin demografik ve siyasi gerçekliği göz önüne alındığında neredeyse imkânsızdır. Zira bu fikirler, zor bir gerçeklikle çarpışmaktadır; çünkü Yahudi varlığının sahip olduğu askeri ve teknolojik güce rağmen ancak on milyon civarında olduğu tahmin edilen nüfusu, çevresindeki Arap ülkeleri gibi yoğun nüfuslu bölgelere yayılma girişimlerinin önünde büyük bir engel teşkil etmektedir.

Tüm Batı ülkelerinin ve Arap ülkelerindeki ajanlarının bu varlığa verdikleri tam desteğe rağmen büyük zorluklar vardır ve bunlar, dahili ve harici zorluklardır. Dahili olana gelince; İngiliz mandasının başlangıcından bu günümüze kadar uzun yıllardır devam etmekte ve çatışma kanlı ve şiddetli olup neredeyse hiç durmamaktadır. Filistin'in alanının küçüklüğüne rağmen, halkının ve Müslümanların ona olan akidevi bağlılığı, Mescid-i Aksa'nın varlığı ve onun Müslümanların akidesindeki yeri, sürekli olarak çatışmaların ve direnişin kaynağı olmuştur. Harici zorluklar ise demografik ve ekonomik acziyetten dolayı genişleme gücünün olmamasını temsil etmektedir; işte bu gerçeklik, Yahudi varlığının genişlemeye karar vermesi halinde daha geniş bir bölgeyi yönetme veya nüfusunu kontrol etme gücü konusunda birtakım soruları gündeme getirmektedir. Buna ek olarak Mısır, Ürdün, Suriye ve Lübnan gibi onu çevreleyen ülkeler milyonlarca nüfusa sahip olup bu da pratik açıdan herhangi bir genişleme girişimini imkânsız hale getirmektedir; zira Yahudi varlığı, askeri gücüne rağmen, bu bölgeleri askeri olarak kontrol etmek ve bu geniş alanlara uzanmak için gerekli insani veya ekonomik kaynaklara sahip değildir. Nitekim bu alanlar onun yeteneklerinin çok ötesinde olup ancak bu alanların yöneticileri aracılığıyla bölge halkına ve onların yeteneklerine hükmedebilir; bu nedenle Amerika'nın ve Batı'nın büyük bölümünün yardımıyla kendisini bölgedeki en güçlü caydırıcı bir güç olarak inşa etmiştir.

Öte yandan görünen o ki Amerika, sayı bakımından küçüklüğünü ve demografik potansiyellerini bilmesinden dolayı Yahudi varlığının coğrafi olarak sınırlandırılmasında kilit bir rol oynamıştır; zira 1979'da Mısır'la yapılan Camp David Anlaşması'ndan başlayıp 1994'te Ürdün'le yapılan Vadi Araba Anlaşması ile devam eden ve şu anda Lübnan ve Suriye ile sınırları belirleme girişimlerine kadar Amerika, bölgesel çatışmaları en aza indirerek bölgede göreceli bir istikrar sağlamaya çalışmıştır. Yahudi varlığındaki bazı tarafların sahip olduğu yayılcı hırslara rağmen, gerçeklik ve demografik zorlukların, direniş ve uluslararası baskıların gölgesinde bu hırsların gerçekleştirilmesi imkânsız görünmektedir ve tüm bunlar, bu hırsları uygulanabilir planlardan ziyade teorik fikirler haline getirmektedir. Bununla birlikte ister siyasi isterse dini olsun Batı desteği Yahudi varlığının bölgesel bir güç olarak devam etmesinde temel bir unsur olmaya devam etmekte ve bu da bölgedeki siyasi manzarayı daha da karmaşık bir hale getirmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri, Filistin halkı ile Yahudiler arasındaki çatışmada her zaman karmaşık bir rol oynamıştır. Örneğin bazı dönemlerde, özellikle 1990'larda, Oslo Anlaşmaları'nda (1993) görüldüğü gibi Filistin özerkliğinin veya bir Filistin devletinin çekirdeğinin kurulması fikrine destek vermiş ve bu anlaşmalar Filistinlilere, Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nin bazı bölgelerinde sınırlı özerklik hakkı tanımıştır. Ancak bu desteğin, her zaman Filistin topraklarındaki Yahudileri sınırlama veya gücünü azaltma yönündeki samimi bir arzudan kaynaklanmadığını, bilakis Ortadoğu'da istikrar, Arap ülkeleriyle ilişkilerin iyileştirilmesi ve bölgesel zorluklarla mücadele gibi Amerika'nın bölgedeki daha geniş çıkarlarıyla bağlantılı olduğunu anlamak önemlidir.

Aynı zamanda Amerika, iki devletli çözüme bağlı kalması veya yerleşimleri durdurması için Yahudi varlığına baskı yapma konusunda tamamen ciddi olmamış, uluslararası sistem de aynı şekilde yapmıştır; zira onlar, Yahudi varlığının herhangi bir şekilde genişlemesinin bölgesel istikrarsızlığa yol açacağını biliyorlar ve bu yüzden de coğrafi olarak Filistin sınırlarının dışına çıkmasını değil, ticari, ekonomik ve teknolojik barış anlaşmaları yoluyla yayılmacı hırslarını dizginlemeye çalışıyorlar.

Sonuç olarak diyorum ki, bir bütün olarak Amerika ve Batı, mağlup olmaz ve yenilmez bir kader değildir; zira Allah'ın iradesi her şeyin üstündedir ve durumlarımız Allah'ın lütfu ve desteği sayesinde değişecektir. Ayrıca İslam Devleti'ni kurup İslami hayatı yeniden başlatarak bu dini yeniden ikame etmek için gecesini gündüzüne katan ve zorbaları kahreden ve dostlarına yardım eden Aziz ve Cabbar olan Allah'a güvenen samimi çalışanlar olduğu sürece bu durum uzun sürmeyecektir. Böylece hepsi mağlup olacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır; dolayısıyla bizim halimizi açığa çıkaracak olan sadece Allah'tır; o halde istediğiniz gibi aldatıp tuzak kurun bakalım ey kâfirler. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Güzel akıbet (Allah'tan korkup günahıtan) sakınanlarıdır.”** [Araf 128] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ** **“(Rasulüm!) De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın.”** [Al-i İmran 26]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Muhammed Nazzal (Ebu Usame)